

૭૮૬

અલેક્સે આલાઉદ્દોળાને હાલે ઉગ્ગો હમ્મદ
મીમસે મોહમ્મદ પેહગાને વાલમે દીલ્હી બી. ૧૦

આસીકાને ઉમરેઠ

ઉર્ફે સનાયોવલી
જા કા હુસુસી

બનાકર છપાને વાલે -

પઠાણુ અમીનખાં ભીકનખાં
ઓ. એમદખાં અનુખાં

૬. હરગગા

સુ. ઉમરેઠ

તા. આણુદ

કીમત ૦-૨-૦

૧૯૨૪

પટેલી મર્તમ

સને ૧૯૨૪

ઉમરેઠ બટરાડી પેળને નાકે આવેલા મરતમી પ્રી પ્રસમ
તીલામ બાજુણુ ત્રીવેદીએ છાપી અને પઠાણુ અમીનખા
ભીકનખાએ ઉમરેઠમાથી પ્રગટ કરી

(૨) અમદાવાદ
જિલ્લાના ગુજરાતી કોપીરાઈટ સમિતી
દીવાલ

અસહમદો લીલાહ પરવરદીગાર લાયકાલકી પરકતસે એહ રીસાલા સાયકીન કે સામને રખનેદા તૈયાર હુવા ન મે આવામ વસાયઃ હુશીફ મે ઓલીયાએ કાનામ કા પુગ આશીક એર કિનકી કગમતકા પુરા કાવલહુ એગ હર મુસલમાનકો વાજમ બલકે ફર્ક હય કે હર કુદામ કો મેરે જેમ નાચીજ કે મુારીક હોના ચાહીએ કયુ કે ડુરાને મજહ સે એહ બાન નામીન હા ચુકી હય કે ઇનના એવલીયા અફ્લાહો લાખવકુન અલય હીમવલા હુમયા ઝનુન એ શિવાય જનાન મરનર ધાયનાત ની વશી હદીસો એવલીયાની રામત રિપે આરી છે રાહીને માટે પણ કુર ને મજહમા આયે કરીમા નાઝીવ થઈ છે એવનીયા અપર શેહાનો મુનકર અમારા હતરા મઝહબી કારીર છે કેટલા હમાન ગણાતા દીનીબાઇ હોનાનો દાવા ડર છે અને મનમા ખુનઝ ગમે છે અને હસદને તીધે મુનશીક બને છે અને અનાગ ચોનગના બોળા મુસલમાનેને બોળા છે હવે તે મુસલમાનોમા ફારસી ઉર્દુ ઇ મ ન હોવાથી મે આ નાનકડુ રીમાનુ ગુજરાતી અક્ષર અને હુકુ ઝપાનમા બહાર પાડવાનો વિચાર કીના આ કામ માન હાથે પડેલવડેનુ છ તેમ ઉપર લખ્યા મુજબ ૧૦ ૫ છ જેવી ભૂલો ઘણી હયે નાઝરીન સુવારી બસઃ આ ૧૦ ૧૦ બીજાખા પુરાવામા આવશે મરા આ પહેલવહેલા પ્રયાસને કિત્તેજન આપી મદદ કરશે કારણ કુદ્દો મોમીનુન અખવકુન એજ અરજ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યા.સા.કા.ને ઉત્તર

વિષય ૪૩૬૮.૩.૩૬૮...

(૧) સહેરા ઓલીયા ઓઝા
સુભાગીક હો તેરે સર શાહ કરાબતકા નો હય સહેરા
તુઝે આલીકને હય બક્ષા કરામતકા નો હય મહે-
બુકા હય અશ'પે શયદા મલાયક હુર ઓર ગીવમા
પુરી હય દેખ મહેશમાહ લતાફત કા નો હય સહેરા
ખામે જમતસે રીઠવાને બનાકર હસ્તે નાબુકસે
બીબકા હય સરે ફરમાહ રકાબતકા નો હય સહેરા.
વલીકે સરપે ખાનેસે મીલી ઇબજત બહોત તુઝકે
તેરા ફતખા હય આલી બાંહ સખાવતકા નો હય સહેરા
ઇલાહી રહે કયામત તક હમેસા સરપે વલીયોકે
સદા તુ રખના અરખસતાહ ઇનાયત કા નો હય સહેરા
તેરે ચહેરેસે હય બહીર નો હય અશરફીયા સારી
નઝર આયા હમે ઇસ બાહ સરાફતકા નો હય સહેરા
કહ' કયા કયા બખાં ખ્યારે તેરે અવસાફ સહેરેકે
હમા હમકો પસદ હીલાહ સદાકતકા નો હય સહેરા
ખુદાકી પાક ફરમાહમે હુવા હય ઇતની અમીનકી
રહે સદ સાલ માહબમાહ રસાફતકા નો હય સહેરા

(૨) મુલતાન પીર ઓલીયા મુ. મુરેલી.

પેહ કયસા ખુશનુમા આયા વલી મુલતાનકા સદલ
મીલેમ્હે સબકે હય લાયા વલી મુલતાનકા સદલ
ફલક પરસે મલાયકને બના કર અપને હાથેસે
ખમી પર આજ લીજવાયા વલી મુલતાનકા સદલ
બહેકે ઓલીયા ચેહતો ન હો તાજમ કયુ ઉનકી,

(૪)

ફરીસ્તા તુમ્હા લાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.
 ફર્મ પર સાદ હય ઇનસા અર્સ પર હુર ઝોર પરીયાં
 અમી બીલમાને હય ગાયા વલી સુલતાનકા સંદલ,
 ખુલી કીસમત તેરી સંદલ હરે અકદસપે આને સે.
 ચેહ તુને મરતબા પાયા વલી સુલતાનકા સંદલ;
 ન દેખા આજ તક અયસા વો ઝખીલ દેખને કે હેમ,
 ચેહ ચર્ચા સખ મે ચર્ચોયા વલી સુલતાનકા સંદલ
 બહી વોહ સાન સોઠત સે સરે મેહ ફીલમે જખ આયા,
 મેરા દીલ દેખ બેહલાયા વલી સુલતાનકા સંદલ
 હો હમને જાન વતનવારા મેરે દીલકો લી હય ખ્યારા,
 યુહી અમીતને ગાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.

(૩) ગઝલ

દરદર શીરા રહે હે રસ્તા બુલા બુલા કર,
 દીવાના કર રહે હે જલવા દીખા દીખા કર,
 આયે હે તેરે દર પે સ હા મુરદ લેકર,
 સખકી તુ પુરી કીજે રખસે દીલા દીલા કર
 આકર પડી હે નેચ. કેદરો જુલમ કે અદર,
 બહરે મીનમસે મેરી કીસ્તી રીહા રીહા કર
 અખત્યર હયગા ઉસ્મે કરના ન ક ના તુજ દો,
 જો કુછ ક-તો અપને હઠમે બજા બજા કર
 આના નહી હે તુજ દો મન જુર સામને ગર,
 તો ખવાબમે તુ આ કર હમસે મીલા મીલા કર.
 તેરે દીનાકે ગમમે રેયા કરૂ કહા તક,

(૫)

દીલથી હુવા હે ખાલી આસુ બહા બહા કર
 ક્યેસા હુ ઉસકા આસીક લેતે હે ઇમ્તેહા વોહ,
 સયદા બના રહે હે દરપે બુલા બુલા કર
 રેહવે ચે તન બહા તક રેહના સદા તું ઉમમે
 જતુ ધર સમજ કે મેરે દીલમે રહા રહા કર.
 દીલકે લખાલે રખસે ઉસકા તુ બન દીવાના
 સચેતાનીયત કેા અપને દીલસે બુલા બુલા કર
 હોતા હે ઇસ જંહામે મરજી ને હો બુલાકી
 બવઠાતું દીલમે જોહમદ યાદે બુલા બુલા કર

(૪) ગઝલ

રહા હે કુછ ન દીલમે દમ ન જામે જાન બાકી હય,
 દીખા દીખે રૂખે શેસન ચેહી અરમાન બાકી હય.
 તેરે જલવેકે દેખે બીન ન જાઇગે તેરે દરસે,
 અબીતો હમલી દેખે'ગે તેરી કુછ સાન બાકી હય.
 અગર આજાએ ખ્યારાને સુર હો જાએ મેહમાની,
 બીરાદર આયે હય આરે અબી મેહમાન બાકી હય.
 સખાવત હે મુરાદીને ભરીહય અપને હામનમે,
 પુકારા હમ બી કરતે હે મેરા દામાન બાકી હય
 તું હય ફેઆજ તો સબકી દીલી ઉમ્મીદ પુરીહો,
 મીલી હય મોહત થોડુંકો કઇ ઇનસાન બાકી હય
 ન ગજારાના ઝરા અમીન અલી તુઝકો બુવા લેગે,
 સદા તો મુનચુકે લેગીન ઝરા પેહલ ન બાકી હય.

(૫) સંઢલ સીદીસાહબઝોલીયા મુ. ઉમરૈઠ

ચઠહાઝો સાહમા હેકર મેરે દીલદારકા સંઢલ
 કે સીદીસાહબ પીર ખ્યારે વલી સરદારકા સંઢલ
 તેરે સંઢલકે આતેહી હુવા ચેહ બબખ ચચી
 ચલો દેખો કે હય કયસા ઇસી સરદારકા સંઢલ
 બાગે જન્નતસે રીઠવાને ક્રિયાતર અઝમે સંઢલ
 દેહુરે અસસે આઈ શુલે શુલઝારકા સંઢલ
 ફલકસે ચેમલાયકકી સદા સદલે અલાઆહ
 ચઠહા જબ સાને સૈકતસે રૂખેઅન વારકા સંઢલ
 ખબર કરદો ફરીરોઠો પશીમાની નહો પયદા
 મુબારીક હો યહાં આને લગા જરદારકા સંઢલ
 મોહીબખાનો જરાઈસઝા અહમસે તુમ સબલ બચઠો
 કહો અમીનમે આતા હે તેરે ગમખવારકા સંઢલ

(૬) ગઝલ નવગઝેગજ સહીઠઝોલીયા મુ ઉમરૈઠ

ઉમરૈઠ સહેરમે નવગઝે પીર મુબારીક હો મુબારીક હો
 બસે હય વોહ હુમરી કે અંદર " " " "
 ઉમગમે કરકે આઘા હુ મુરાદે મનકી પાયા હુ
 જરા મરકાર આયા હુ મુબારીક હો મુબારીક હો
 તું સચ્યા પીર હય મેગ મેં છોડું દર નહિં તેરા
 બાઝે ખાલી નહી ફેરા મુબારીક હો મુબારીક હો
 આલીસાનુ દરબાર હે તેગ બધાયા સવસેયે સેહના
 તેરા આમીક યહા ઈયસા મુબારીક હો મુબારીક હો

(૭)

અમીન ક મ હો જાયગા તેરા તું હય સાહકા ખ્યારા
વોહ બલાકર દેખજે તેરા સુખારક હો સુખારક હો

(૭)

મજા મીલતા હય અપને પીરસે કુછ બોલકે દેખો
જાનના જાને મજાપી મન હરકમે બોલકે દેખો
લગા કર ઇસ્કકા ગોથા નીકાલો દુરરે મકનું કે
ઉઠેગા બુલકા મોતી ઉમગમે રાલકે દેખો
લગા કર ગોથા ફર્યામે નીકાલો સંગે ઓહરકું
તરાબુ લે ફહમકી સંગે ઓહર તોલ કર દેખો,
બના હય નુર તો અનમોલ ઝરા ચેહ નુર કે દેખો,
સકર વેહલલ કીલે ઉલટે કુવેમે ઘોલ કર દેખો,
કુફરવો દીન કે હરમ્યાન મય ગસ્તા ફકીર ની,
ચલે જાતે હો વોહ હજરત જશ મેરી તરફ દેખો
બસારત કે બસરમે તમાસા કયા હવ વોહ અમીન
લમાકર ઇસ્કકા ગુલા ચમનમે ગુલ કર દેખો.

(૮) સીદી સાહેબ ઓલીયા. સુઃ—ઉમરેક.

કુદ્રે કાતીલ હમકે હમમે કયા સીતમચે કર દીયા,
ઝેર કર દુશમનકો પલમે કરવાજ ખુલ્લા કર દીયા,
દેખલો તુમ બાદશાહને કયા હુકમ ચે કર દીયા,
ખુબ તુને અય નીબાઇ તાકે ફસવા કર દીયા
દીલ તો મેરા ખાને હકથા અય અમીન,
હસમે રેહ રેહ કે કીસી ખુતને સીવાગા કર દીયા
ખરદેહી પરદેમે આસીક સરાગત દેખીએ.

ચુટકીયાં લેવે કે દીલમે દઈ પયદા કર દીયા,
 ખુત કદાહો ચાકલીસા ચોર કાળાયા વોહ સોહ,
 સીઝદા કરને કે જહાં ચાહા ખીચારા કર દીયા,
 દેખલે તુ દીલસે મીલન હોતો મીલ લે તુ,
 હમને તો સીદી સહેબ પે દીલકો દીવાના કર દીયા.

(૬) માતમ. નવગજેગંજ સહીદ બોલીયા. મુ ઉમરેક.

અલો સખમીલકે બેહના હર રી

ચોય હ વરે આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 સીદવ હમબી વોહ દેખીગે પ્યારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 ગાઉ ઉમરેકમે તુ આહો વડા જલવાબી યુદ્ધો મમાહે
 વડા તુરખત બનીદે તુમ્હારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરવીકો જળમ દલ ચઢાહે વડાં મુજવર સમસેર સાહ હે
 ચે દીકો ખસી હુમ મયાષ આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 હુરોને જા દીદ ઈ કરી હે તુજપે કુરબાન બનો પરીહય
 અયસી મુરતપે બાઉમે વારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 મુજકો આકર તુ તુરત દીવાન યાકે મુજકો તેરે હર બુલાના
 કરતી હુજમે મે ઇન્તેઝારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 લેકે આયે તમન્નાયે હરપર મેરીબી દીલ્લે ગોઠ ભગ કર
 તરપે કમસે ખડી હે દુખીયારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 રહેમ પતના રે પ્યારે ફરમાના મેરે કુચેસે હોકર કે બના
 મેરીટ લખાયેયે બે દારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
 તેરે બુલ્દસે કમ દહોયે ગમહો દુર દીલસે મેરે અલમહો
 હલહો અનીમી મુસદીલબી સારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી

(૧૦) બાલેપીર ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

મુના હય આજ બાલેપીર ચહા પર આને વાલે હય
 બયાં હો અર્જ સમસમકી યુદ્ધી કરમાને વાલે હય
 તસલ્લી તુમ રખો દીલમે નહો માયુસ અય પ્યાગે
 પરેસા આયેહે વોહ મહમા ભર બને વાલે હય
 ન ગભરાયે ઝરા કેહદો આની ઉમેદનારો સે
 તમન્નાયે દીલીને હય વોહ મર લને વલે હય
 હમારે દોસ્ત હય સયદા તુમ્હારે દરપે અને સે
 અદુશી કેમ કર હમકે ચહા મગમાને વાલે હય
 વલી હય ઉય લીએ તેરી હુમ આલીર કરામાને
 બલો જીન વીર હાકન લી તેમ હર ખને વલે હય
 ન કરના ચાર તુ જતદી અલી નો આસ બાકી હય
 હમે કુછપાએ હય ઉસસેલી બેહતર પાને વાલે હય
 ન બુલે હય ન બુલેગે હમારે દહગર અખતક
 તુમ્હારી ખાત હો અમીન અલી અર્થાને વલે હો

(૧૧) સીદી સાહબ ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

દીલકો મે ચહ તેરી દરદન દીલા રહા હું
 ઉલફતમે સીદી સાહબકી મે મુખતીલા રહા હું
 તેરે પ્રીશ કે મમમે આસુ બહ બહા કું
 અસકુ સેમેરે દેખે ખુકો હલ રહા હું
 ઝાલીમને આકે ખજર માર મેરે જીગરપર
 મયહા મે અપને દીલ કે પુરજે મીલા રહા હું
 મકતુલે દીલકા ચારા તેરે સીવા ન હોગા

(૧૦)

તું લે ખબર મસીહા મય તલમલા રહા હું
 તુજત પે જાને વાલો તૈયાર હુંમય લેકીન
 ઠયરો જરા અણી મય હામન સીલા રહા હું
 તુફાને નાગહ મે કીસ્તી પડી હય મેરી
 દોડો મદત કો મેરી કબસે ખુલા રહા હું
 તેરે સુફારે કતસે આતીસ લગી બઠનમે
 દરપે ખુલ લો સુજકો મે દીલ જલા રહા હું
 હીદારસેલી અમીન મેહરમ કંયુ રહુ મેં
 ઉમરેઠ અ નેકો તસરીક લા રહા હું

(૧૨) નવગળેગંજ સહીદ ઓઝીયા સુ. ઉમરેઠ.

આયેહય દરબારમે ઉમીદ પાને કે લીએ
 આદરે શુલ તેરી તુરબતપે ચઢાને કે લીએ
 મયલી આસીક હું તુમ્હારા નવગળે પીરવલી
 થી તવછો કઇ દીનોસે દરપે આનેકે લીએ
 જાયેહે મદ ફનકી તેરે ગાઉ ઉમરેઠમે
 હય તાલાખ વહા રોનક બઢાનેકે લીએ
 કાફલે વાલો તુમ્હે જૂતે હોદરગાદા દીનરક
 ઠયરો ઠયરો હમમીહય તૈયાર આનેકે લીએ
 વાહ કયા મ હે મુખારીકયેમીલા રજજખકા
 આદ ચોદા ૧૪) કેતેરા જલસા મનાનેકે લીએ
 ભુત જીન એ ર દેવમાખ કેહવે જલા હમકો ન અખ
 સુસતપદ હય હમ તેરા હુકમ બખનેકે લીએ
 કયા બલા કયા વીરઠાકન કોલગાદી હય અજન

બે.લ રૂઠી આતેહે સાહ હમકે જલાનેડે લીએ
 મુસકીલાતો કામેરે સર અ પવા બારેગીરા
 અબ નહીં તાકાત મુજે હમબોજ ઉઠાનેકે લીએ
 મય તેરા ખાલીમ બીહુ કમતગીહુ માદર્દ હુ
 હમત્રીએ આયા હુ કીશમત આજમાનેકે લીએ
 યેસીની સાહબ ઝોર પીરખાલે ઝોર મુલતાન પીરહે
 વોહબી સાહ ઝાહીર હુવે જલવા દીખાનેકે લીએ
 આને નાકે આંએ હય તેરે સખી દગ્ગારમેં
 હાલે દીલ અમીનબી આયા હય મુનાનેકે લીએ
 (૧૩) સીદી સાહબ ઝોલીયા. મુ. ઉમરેક
 કંઈ હર સીમતકે હુહા તુજે દીગના બનબન કર
 બહોત દીન તું રહા ફૂઠા જરા બાબના મનમન કર
 કંઈકયા કીસતરે હમને નીજલે દીન મુસીબત કે
 ફીરાકે ધારકી મુદત ગુજરી ચે.મગીન ઝીન કર
 તુગહ રે હરપે લેકર સેંકડો ફરીયાદ આએ હય
 દીલોફી દાદ સબકે દીલુએ તુ અઝાં સુનમુન કર
 લગી હય આગ તનમે બુદાઇસે સનમ હમકે
 કલેબ ખાક હો બને લગાહમ મેરા બુનબુન કર
 તેરી તુગબતપે અય ખ્યારે ખુદ કી અબે રેહમતસે
 બરમનેબી લગાહે નુર દેખો કયસા છીનછીન કર
 મુનાયા હમબી કરતે હંય મુનેયા ન મુને લેકીન
 હરે દોલતપે દેતાહું મહા મે બબતો ડનડન કર
 પદેના અબ્બહો દીલમેં મુરાદીસેં કહો એહમદ
 હબી અયગી સાહકી સવારા દેખો બન ડન કર

(૧૪) ગઝલ સીદીસાહબ ચોલીયા સુ. ઉમરેઠ
 પ્યારે વલી અય પ્યારે વલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 તેરે હીજમે રૂકરૂકે લાન ચલી

ગાઈ ઉમરેઠમે તુહે જલવા ફીગન

ઇમી ઉજડે મકાઈના બનાયા અમન

ગુલબી ય નાદ નાન મન વા કલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 તુજડો કેહતેહે પ્યારે સીદી સાહબ

તેરે દરપે સુર દેહે આઝે હય અબ

પુગી કરમે તમના ચેહ મખકાદીની-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 મય તો સમજાયા જવ બમેં આવોગે તુમ

કલી ખાદીન કોહર્ડ દીખાવોગે તુમ

મેરી સમજ ગુ ખાકમે ગા ગીલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 તેરે પુરકને ગમકા સતાયા હુમે

પુન અસ્કુસે અપને બહાયા હુ મેં

કમ-લગ ચે રહેગી મેરી દીલજલી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 અબ નહિ ગમ ઉઠાને દી તાકત મુજે

ફજલે હકસે નસીમહો બ્યારત મુજે

દીન મદીન મદ રહી હય દીલેમેક્લી-મેરી જલદી ખખર લેના પ્યાર વલી
 તેના દર છોડકર અબ નબલઉગમય

તું હય ફૈયાબતો ઝેઝપાઉગા મય

તેરી દરગઝ લગતીહ હમકા સલી મેરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી
 તેરે દરપેમેં આયાહુ પઝમુદાં દીલ

ઇસી દીલકે બનામીસલે ગુલ યનકા ગુલ

હાહો નમીનકો મુન્ઝીલબી ગહરેવની મરી જલદી ખખર લેના પ્યારે વલી

(૧૮)

(૧૫) મઝલ સીદી સાહેબ ઓલીયા સુઃ—હમરેકે

હમ અપના આજ દેખો છોડ ૨ ધરમાર બચે હંચ
મગર હમ સીદી સાહેબ અબ તેરે દરગાહ બચે હંચ
સુદી તુમ ન ઊકતા ॥ અમી વેહ દેન વાલે હંચ
સખાવત હંચ ચમચાના લીએ સરસા ૨ બચે હંચ
અલી કે ફેઝ પોહ્યાના હંચ ઇનસાન બાડી હંચ
અલી રેહમતસે હોકર સેર એક હો ચાર બચે હંચ
મરીઝુકા મસીહાતુ સેદત તું ઉતરે કા દેના
તેરેદર દેખના લાખોહી આ બીમર બચે હંચ
બીરાદર ઓલીયા કેદર અમર બના તુમ્હેરા હો
જરા તુમ કયરના આનેકે હમ તૈયા ૨ બચે હંચ
સરે દરખર બચે તો આલ ઇતના રહે દીલમે
અદમસે સર ઝુકાલીએ સમજ સરકાર બચે હંચ
સખા બકર સુના સહકો જુલા લીએ તું અમીન કે.
હંચ સુદ-સે વેહલી તાલીએ દીદાર બચે હંચ

(૧૬) કવાલી.

જુલયા હમ કયુ ય લાના પડેમા—ફોએ એમા હમ ૧ લીમાના પડેમા
જુલાઇ સંતેરે પડેદીલ મે જાલે—યેહ સદમુ ૩ અજ તો મીરાના પડેમા
કયુ કરને હો એફસે ગીમત દમ રી—કુરા હું વને કીન નીમાના પડેમા
કહા તક કડ હમે સદમે અજબન—ઇમી અમ જદે હો હસાના પડેમા
મય જહ કહા છોડ દા કા પુન્દારે—સીકસ્તાપડા હુ ઉડાના પડેમા
પહ આતાહે દીલમે કે દરહાદ મન કન-કસકો હે અલમકો દીલાના પડેમા
હવા મ-વુ મગનુ તો મયબી જુનુહુ—નખાને સનમ ફત્તજાના પડેમા

કલમસે ખખર હોતી દીલકો ન દેતે—કે ઉદ્ધરતમે જીકો જજાનમ પડેગા
તેરે દોઢે ગમસે મમ ક્યાથા હુવા ક્યા-મત ગ આગયા જામનાના પડેગા
ચેહી હાન ક'મ્મીન રહા મરદમારા-તો આખીર લહદમે લીટા ના પડેગા
તુંમમ ખવારા હમદમ ખુદા રાહમારા-ન અમીનકા તુજખીન દીકના પડેગા

(૧૭) કબાલી સીદી સાહેબ બોલીયા. સુ ઉમરેક

મેરી અન કહેમે તુમપે દીદા મેરે બાકે સાવરીયા તુમ્હી તો હો
હરસીમન સે અતીહે નીદા કે રહમત નજરીયા તુમ્હી તો હો
તુંને ઇલકામ આ પ્યારેવલી પરી કરદો મરદો મેરી દીલી
ચેહ કરના ખુદ સે મેરી ઇલનેબ મેરી અર્જ મુનેયા તુમ્હી તો હો
હય ગાલિ અઝ ઉમરેક જલ્દા દરમાહ મતી મુલબાર વહા
ખાઝાર લગતા વહા પર લગ્ના ઇસી દરક ખસેયા તુમ્હી તો હો
નામ તેરા હય સીદીસામખીયા તુંને મેહ લીયા હય મેગા જ્યા
તુજપે મયદા જહાલી સાગ હુવા મેરે અયસે કનૈય તુમ્હી તો હો
મેરી કીસ્તી બવરમે આન પડી હમ દાદકી પ્યારે હય ચેહ બરી
એક તગેહી દરકાહુ મે મદા મેરી કીસ્તી તીરૈયા તુમ્હી તો હો
સમ ખનાહિ કા મુલ સોર હયગા વહા હમે કયની કીયા હય બાવેકદા
દો ખુદક લીજ અમ હમકા રઝા મમ મારખજૈયા તુમ્હી તો હો
કહે જુનાત અમનો મયબીજતા નહી રહના મુજે અમ મયબીયલા
સાહ દેને હે પોસીદા હમકા સબ્બ કયુ હમકા બલેયા તુમ્હી તો હો
એક મયબીહુ એહમદ આયા મહા તેરા દરકે ડકર અખમે જલક કહા
મેરી કરદો મુગદે સમ તુમ્હી અદા એક પાર લગેયા તુમ્હી તો હો
તેરી વરફ કર મય ડયુ દર મયા હય તુરકા જલવા સમ પર અયા
નહિ રાઝ રહા પોસીદા તેરા ખુજ જલવા દીખેયા તુમ્હી તો હો
આયા એહમદ હં દરપે ખરતાહ જગરેતુહી ચારાહક ઇસમ અએમારાહમર
કરો મુરી તમન્ના મહેરે ખુદા મેરી લાગ રખેયા તુમ્હી તો હો

(૧૫)

[૧૮] સીંદી સાહળ ઓહીયા સુ. ઉમરેઠ.

આયા ન નજર હમકો તુ આપુસે નીકા હે
પરબ બખ દેખા તો તેરા જતવા અયા હે
હુકમે રીફ કુમકુ દેખા હો તો કહે દો
ખતલા દો અય પારો મેરા મેહશુબ કહા હે
મેહલ મુજે તેરી જુદાઈને સતાયા
રો રોકે મેરી આખોસે દરીયા બીરવા હમ
બમકા સરે બાબરમે ખીસ્તરકો જમા કર
અય પ્યારેવલી તેરી બની કમ જહા હે
પુછે બે કાઠ વલીકા પતા તો થેહ કહે ॥
એક માઉ ઉમરેઠ મે તો ઉંનકા નીસા હે
દરપે મે કમસે ખડા દેતા હુ ફતક
લેકીન નહી આતી થેહ સદા આપ મહા હે
હર એક સનાએ વલી હે હીફજ કે લાયક
કયા ખુમહી અમીન તેરા રંગીન બખાં હમ
[૧૯] માતમ

મેહમુદમીયાં દરીયાઈ સાહળ ઓહીયા સુ બીરખુર
મેરી આખોમ સુગત સમ ઇ-રે ઓય હયરે મેહમુદમીય દીયાઈ
હમકોબી હર અદા તેરી બાઈ , , , ,
એક નેયા બવ-મે પડી તો-તુને ઇમદાદ ઉસ વકત કીવી
હુમતી કીસ્તી તુને તીરાઈ-રે ઓય હાયરે.
રાહમે હુધ હાજત પુઝુકી-પર ન પાતી મીલા જુસ્ત જુકી
એક ઇસારેસે નહી બહ ઇ-રે ઓય હાયરે
ફત્તમે સેર મુરદેકા પાકર-બોલે અસહાય જુદા ઉસે કર
લાશ મુરદેકી તુને જુલાઈ-રે ઓય હાયરે
હેરે જુદા ખડા જમ હુવા થા-દેખ દીલ સાદીઓકા કરા આ

સેરમે આકે ચરદન ઝુકાઈ—રે ઓય હાયરે
 દેખના અકલકો તુમ હવવાની—રાત દીન કર રહા પાસવાની
 આજ તક સેર હય જા' શીદાઈ—રે ઓય હાયરે
 દુલ સુખે ચમનમે લગાના—ચનમે મુઢેંકા જુન્દા બનાના
 તુને ખાલીકસે કુદરતકો પાછ—રે ઓય હાયરે
 દેખ અસહાય પહુન હુવે થે—જપને દીનમે બી સાદા હુને થે
 તુને કથા કયા કરામત દીખાઈ—રે ઓય હાયરે
 જલેયા હુવા સપન આહીર—છોડ બસીકા નીકલા તુ બાહીર
 રાહમે જાકે બપહક જમાઈ—રે ઓય હાયરે
 કરકે દર મંધ તાલા દીપ્તિ હે—મુદ્દમખુદ તુટ નીચે ગીરાહ
 ગ્યારની ૧૧, કા સવારી જખ આઃ—રે ઓય
 જખ હુવા સાહ દરગાહમે દાખીન—કયા પરમે હજીતને લગે પુલ
 દુલબી કરતે હે પેસવાઈ—રે ઓય હાયરે
 સોહ હોગર જયારતકો દીલમે—યાગે બના તુરહે બીરપુરમે
 વહા યુવગર દરગાહ જાગઈ—રે ઓય હાયરે
 તેસુ કયા કયા કરે મે મયાદો—અવ ન તાકાત નહી હે જયાદો
 થે, સના એહમદને બનાઈ—રે ઓય હાયરે

(૨૦) જાજન. ખાલેપીર ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ

જગહુમે દરગાહ બી ઓ બાલાપીર તારી જાગહુમે દરગાહ બની
 દુરદુરતો પીરની મેદની આવેરે અગા હિમેરેમરી—ઓ બાલાપીર
 સખરે પીરની પીરને લીલીરે ધબબે—રે પીરનો ધોસારે ધબબા ધણી—ઓ
 સખરે પીરને દુધમલીદારે—ઓ પીરનેના પ્રવાની સેમે ધણી—ઓ
 બાલાપીરતો છે હમલામના ધણી બાનાપીર તારી ચાહકરીએ દરધરી—ઓ
 હિમેરેઠ મામમા બાગા એ પીરછેરે—જાગી લાહમે બસારત મલી—ઓ
 કહેરે અમીનજાઈ સુનો મરે પ્રીતમ—ત્યાતો લીલીની જાયા ધણી—ઓ

